

Om Lofotfiskeriet

Mar 1872.

Under 8de Oktober d. A. er for Hans Majestæt Kongen fremlagt nedenstaaende Beretning fra Opshynschefen ved Lofotfiskeriet, Capitainlieutenant J. Olsen angaaende Lofotfiskeriet 1872.

Herved har jeg den Ere at afgive den paabudne samlede Beretning om dette Aars Lofotfiskes Gang samt om Opshynets Virksomhed under samme.

Det ved Aarsflistet i Nordland fremherskende rolige Veir vedvarede saagodtsom uden Afbrudelse ligetil henimod Slutningen af Februar Maaned, og i hele denne Tid var det ikkuns ganske enkelte Dage, at der ikke endog saa paa de mere udsatte Steder gaves Soveir. Ved Martis Maanedes Begyndelse indtraf imidlertid et Omflag i Veiret, saa at dette senere ofte var til Hinder for Bedriften. Et saa ualmindeligt roligt Veir i Februar Maaned har vistnok ikke paa Nærøkker fundet Sted i Lofoten og de mange Soveirsdage hidroge selvfølgelig i ikke ringe Grad til Udbyttets Størrelse.

Mod Slutningen af December formærkedes, at Skreien havde indfundet sig langs Lofotvæggen og den 8de Januar begyndte Hjemfolket paa de fleste Steder at drive Fiske, der gav et ganske godt og jevnt Udbytte, idet den daglige Fangst i Regelen gik op til 200 a 300 Fisk paa 4 Stumper Liner. Endog saa ved Svolvev og i Østnæssfjorden fiskeedes i Januar ret godt.

Allerede midt i Januar begyndte fremmed Almue at indfinde sig, navnlig var det Fiskere fra de nærmeste Distrikter, der søgte til Henningsvær, Stamsvund, Stene og Balsfad, ligesom den Almue, som pleier at have Tilhold i Bærene paa Flakstads og Mossenæss indfandt sig nogle Dage senere. Noget større Ansamling af Almue fandt

dog ikke Sted før ved Slutningen af Maaneden; den 25de var samlet i Henningsvær 200, i Stamsund 90 og i Balsfjad 75 Baadmandskaber, og i det Hele var da antagelig en Trediedel af Almuen fremkommen. Skjønt fremmede Baade enkeltvis vedbleve at indfinde sig ligetil ud i Marts, kan det dog antages, at Mæssen af Almue var samlet omkring 20de Februar.

Eidst i Januar antom enkelte Kjøbefartøier, men ligesom der i det Hele taget indfandt sig færre end almindeligt, saaledes fremkom ogsaa Størstedelen meget sent; antagelig paa Grund af, at de vare optagne ved Sildefisfet.

Naar undtages enkelte ret gode Søveir i Januar, faldt der denne Vinter intet Fiske ved Bretteknæs eller østentor Molla, hvorfor heller ingen fremmed Almue søgte til derværende Fiskeplads.

I Ostnæs-fjorden begyndte Fisfet usædvanlig tidligt og allerede først i Januar fik Hjemfolket indtil 60 Stk. Fisk paa et Par Stamper Viner. Indtil Midten af Februar forsamledes efterhaanden den fremmede Almue, som stadigen havde sit Tilhold i Fjorden. Fra Udgangen af Januar foresaldt til sine Tider et rigt Vinesfiske paa Polterne og Lilandsbugten og senere tilbels ogsaa længere ude, indtil Fjorden den 16de Februar blev isbelagt ligetil udenfor Følstaadvigen. Isen, der blev liggende i 12 Døgn eller indtil 27 Februar, forarsagede intet Tab af Redskaber, men hindrede saagodisom aldeles Fisfet, naar undtages at det enkelte Dage faldt rigt ved Iskanten. Da Fisfet længere ude i Fjorden var misligt, flyttede endel Almue bort, men efterat der atter var blevet aabent Vand, slog Fisfet godt til ligend til Vaterfjord. Midt i Marts indtraf atter en Stands i Fisfet, men fra den 19de tog det sig op igjen og vedblev afvejlende at slaa rigt til ligetil 6te April, da en større Del af Almuen begav sig paa Hjemveien. Endnu den 10de April gjordes ganske god Fangst med Viner mellem Fjordmundingen og Skjoldvær, men senere var det alene Hjemfolket, som fiske. Af Uveir hindredes Fisfet hersteds ikkuns 3 a 4 Dage den hele Vinter.

Da Hovedfisfet i Ostnæs-fjorden faldt i den Del af samme, som ved Delsing i Henhold til Lov af 23de Mai 1857, dens § 11, var forbeholdt Vinesfiskerne til ubeklædende Benyttelse, havde ikkuns saa Garnfiskere søgt til Fjorden, og der blev ogsaa meget lidet fisfet med dette Slags Redskab. Synkenot kom ikke til Anvendelse. Det Agn, som hovedsagelig blev benyttet paa Vinerne, bestod af: Skjæl, Mak, Blæksprut eller "Akker". Nogn samt ikkuns for en forholdsvis ganske ringe Del af Sild. Der blev af Skjæl antagelig forbrugt fra 8 til 20 Stamper pr. Baad eller tilsammen omkring 6000 Stamper. Da Alle selvfølgelig ikke kunde være istand til at forskaffe sig de Ledre Agnsorter til enhver Tid, reiste sig atter blandt Vinesfiskerne den samme Tanke, som i ældre Tider har været bragt i Anvendelse, nemlig om at det skulde være tjenligt ved Lovbestemmelser at indskrænke Brugen af visse Slags Agn, og et med en Mængde Underkrifter forsynet Andragende til Stortinget i denne Retning blev endog sendt mig med Begjæring om, at jeg skulde udtale mig derom.

Det antoges i Almindelighed, at det var forekommende Mængde af Sild, som bevirkede, saavel at Fisfet begyndte tidligere og vedvarede længere end Tilfældet har været tilforn, som ogsaa, at Fisfet navnlig mod Slutningen var meget flygtigt og variabelt, idet det snart slog til her, snart der i Fjorden. Gjennemsnitsudbyttet kan for Vinesfiskere, som stadigt havde Tilhold i Fjorden, ansettes til 3 a 4 Tdr. Lever pr. Mand; for de Fiskere, der ubeklædende benyttede Dybsagn, hvoraf der dog ikke var ret mange, til noget mindre og for Garnfiskere til 2 a 2½ Td. pr. Mand.

Fra tidligt i Januar havde Hjemfolket i Skraaven og Svoldvær jevnlig gjort ret god Fangst saavel med Viner som Garn; af fremmede Fiskere var der dog ikke ret mange, som bleve liggende i disse Vær, da Forholdene i Vestfototen stillede sig bedre. Ved Midten af Februar blev en Baad med Fangst et alt mere og mere sjældent Syn ved disse Vær, hvorfor ogsaa adskillige Baade søgte til Vestfototen. Ved Efterretningen om en enkelt bedre

Søveirsdag ved Skraaven, kom imidlertid flere kort efter tilbage for efter nogle Dages Henliggen i Skraaven atter at flytte vestover. Da Udfigterne for Fiske ved Skraaven og Svolver og navnlig i Østnæsffjorden atter syntes lovende, flyttede endel tilbage til Skraaven. Til Tidsspillet ved denne gjentagne Flytning kom endnu for disse for Størstedelen i Kvædffjord hjemmehørende Baadlag, at under det sidste Ophold i Vestlofoten vare de fleste saa uheldige paa Grund af vedholdende Østenvindstuling og stærk vestgaaende Strøm at miste deres Redskaber, og deres Udbytte af det hele Fiske blev saaledes neppe tilstrækkeligt til at dække Udgifterne ved Opholdet i Vofoten. For den Almue, der stadigt forblev liggende i Skraaven, blev Udbyttet ligeledes misligt; enkelte Garnbaade havde naaet 6 a 8 Tønder Lever, men de fleste havde kun 3 a 4 pr. Baad. Noget heldigere var Linebaadene, men heller ikke for deres Bedkommende kan Gjenmemnuitsudbyttet sættes høiere end til 3 Tdr. Lever pr. Baad. Af Dybsagnbaade opholdt sig ikkuns meget saa i Skraaven. Da den i Svolver liggende Almue havde lettere for at deltagge i Østnæsffjordfisket, blev Udbyttet for Almuen i dette Bær noget bedre end for Almuen i Skraaven. Ved Begyndelsen af April var saagodt som alt Fiske ophørt ved Svolver og Skraaven, og den 10de var der ikkuns ganske enkelte fremmede Fiskere tilbage.

I Bærene mellem Svolver og Henningsvær var ved Udgangen af Januar samlet ca. 230 Baade, hvoraf to Trediedele henlaa i Østnæs og Hopen. At der til Bærene paa denne Strækning ikke søgte en større Almue er Noget, der saavidt vides ikke i lange Aaræfter har fundet Sted. I første Halvdel af Februar forøgedes vel Tallet noget, men da Fisket var misligt, flyttede Størsteparten vestover, saa at der ved Midten af Maanedens kun var yderst saa Baade tilbage. Endel returnerede vistnok senere, men kun for saa Dages Ophold. Det kan antages, at der i den meste Tid af Marts i samtlige disse Bær ikke roede flere end ca. 150 Garnbaade og 70 Linebaade. I Begyndelsen af April var der næsten ingen fremmed Almue tilbage, da den havde begivet sig dels til

Østnæsffjorden, dels til Finmarken og dels til Hjemstederne, og i Ugen mellem 7de og 14de April sluttedes Fisket ganske. Paa den nævnte Strækning var der i hele Januar Maaned af Hjemsofket drevet et jevnt godt Linefiske med Fangst almindeligvis fra 60 til 200 og op til 360 Stkr. pr. Baad. Med Februar Maaned afdrog dette Fiske, og hele den efterfølgende Tid indtil over Midten af Marts var det tilbørlig yderst misligt. I Slutningen af sidstnævnte Maaned tog Linefisket sig noget op og holdt sig flere Dage jevnt ganske godt, men i April blev det atter daarligt og var den 10de omtrent for Intet at regne.

De enkelte Prøvesæt med Garn, som gjordes i Januar, gavede et meget godt Udbytte, endog op til 600 Stkr. paa Høken, men forøvrigt var Fangsten med Garn i det Hele taget omtrent som foran meldt for Linernes Bedkommende med Undtagelse af, at Garnfisket ikke tog sig op i Slutningen af Marts. At der undtagelsesvis blev gjort ret god Fangst med Garn var af liden Betydning i Forhold til den større Del af Garnbaadene. Saavel Garnfisket som Linefisket var dog bedst ved Hopen og aftagende østover. Dybsagnfisket mislykkedes aldeles, hvortil der ved Dagline sidst i Marts blev fisket meget godt.

For de i Østnæs, Østnæs og Hopen roende Linefiskere kan Udbyttet antagelig ansettes til 1½ a 3 Tdr. Lever pr. Mand. Agnsforlyningen saldt vistnok noget kostbar, men saa har igjen Redskabsstabet været for Intet at regne. For de Garnfiskere, der hele Fisket igjennem havde Tilhold paa den heromhandlede Strækning, blev Udbyttet langt mindre, ja endogsaa saa ringe, at det neppe var tilstrækkeligt til at dække Udgifterne ved Opholdet i Vofoten. De Garnfiskere, som tilbørlig flyttede til Østnæsffjorden og Vestlofoten, fiskede i Regelen godt. Blandt de sidste var der dog Mange, som led større eller mindre Redskabsstab.

Allerede den 8de Januar blev Linefisket ved Henningsvær drevet af ca. 40 Baade og ved Slutningen af Maanedens var derskeds ansamlet 450, hvoraf de fleste vare Linebaade. Først henimod Slutningen af Februar var den fremmede Almue samlet i Henningsvær. Fra Fiskets

første Tid af var Linefisket ret godt og gav hvert Søveir en Fangst af omkring 200 Stkr. pr. Vaad, men det aftog efterhaanden, saa at Fangsten sjelden var over 120 pr. Vaad, medens den almindeligvis breiede sig om 30 a 50 Fjst; til enkelte Tider var det endog saa smaat, at der var dem, som for at spare Agnet undlode at sætte Redskaber, medens dog paa samme Tid ogsaa Enkelte kunde slumpe til at faa 200 a 300 Fjst. Linefisket skulde derfor have givet et meget misligt Resultat, saafremt de gunstige Veirforholde ikke havde givet saamange flere Søveir end sædvanligt.

I de første Dage af Februar gav Garnfisket et Udbytte af fra 200 op til 1000 Stkr. pr. Vaad, men ogsaa med dette Slags Redskab astog Fangsten snart og var i Regelen ujevnt og sjelden betydelig indtil midt i Marts, da den blev jevnere og bedre, uden at Fisket dog kunde siges nogenstunde at være rigt. Det var saaledes kun enkelte Vaade som enkelte Dage drev det til en Fangst af 1000 Stkr., medens den almindeligvis kun gik op til 50 a 250 Stkr. I Haab om at Fisket skulde komme til at flaa til paa Gimsøstrømmen forblev dog Garnfiskerne liggende i Henningsvær.

Dybsagnfisket tog sin Begyndelse først i Februar med en Fangst af 50 a 60 Fjst enkeltvis indtil 100 pr. Vaad. Først i Marts var det noget mindre, men tog sig atter op mod Slutningen af Maanedens.

Magtet de særdeles gunstige Veirforholde faldt Fisket ved Henningsvær saaledes i det Hele taget temmelig misligt ud, og det almindelige Udbytte kan for Garnfiskernes Vedkommende neppe sættes højere end til 1½ Td. Lever pr. Mand; Linefiskernes var forholdsvis noget bedre.

Ved Stamsund, Stene og Ure begyndte Hjemfolket at drive Linefiske paa samme Tid og med omtrentlig samme Udbytte som ved Henningsvær. Den 16de Januar var ankommet til Stamsund 50, til Stene 12 og til Ure 27 Linebaade og ved Maanedens Udgang vare saagodtsom alle Linefiskere ankomne, hvorimod der af Garnbaade kun var ankommet til Stamsund 40, til Stene 30 og til Ure 20. Først midt i Februar vare samtlige Garnbaade frem-

komne, ligesom Dybsagnfiskerne først ankom mod Slutningen af denne Maaned. Fra Midten af Februar til Midten af Marts skede ligeledes stadig Tilflytning af Fiskere fra Sitkofoten, saa at alt Husrum paa Strækningen mellem Svarholt og Urebjerget var optaget, og Betægget udgjorde da noget over 1100 Vaade. I Skoffelvig- og Valbergsværne var der kun enkelte Vaade, som havde stadigt Tilhold, men saasnart som der er Udfigter til Fiske paa Gimsøstrømmen, søge Fiskere dertil og da der navnlig i Skoffelvig i den senere Tid er bygget endel, er det sandsynligt, at Søgningen dertil vil tiltage. Ved Stamsund, Stene og Ure maa Fisket denne Vinter siges at have flaaet særdeles godt til med alle Slags Redskaber; med Natliner var saaledes Fangsten jævnlig 200 a 300 indtil 400 Stkr. pr. Vaad; kun sjelden var den under 100. Det bedste Natlinefiske faldt i den første Halvdel af Maanederne Februar og Marts. Fra Midten af Marts indtraadte uroligt Veir, der hindrede Fisket og senere indtraf Paasken. Først i April astog imidlertid Linefisket og ansaaes endt den 9de, idet det senere kun blev drevet af Hjemfolk, der endnu den 13de April fik 40 a 60 indtil 100 Stkr. pr. Vaad.

Først i Marts begyndte Enkelte at sætte Dagliner, med hvilke der gjordes god Fangst; de ophørte dog snart igjen antagelig paa Grund af det urolige Veir og Mangel paa passende Agn.

Den 16de Januar udsattes ved Stamsund første Gang forsøgsvis en Garnlænke, der Dagen efter blev trukket med en Fangst af 600 Fjst; de enkeltvis ankomne Garnbaade udsatte senere ligeledes Redskaber og Fangsten var god indtil Maanedens Udgang. I Februar var Garnfisket ujevnt og for det Meste smaat indtil den 14de, da det nogle Dage faldt meget rigt. Ved Maanedens Slutning var der atter en Stands i Garnfisket, men den 6te, 7de, 8de og 9de Marts faldt det rigt og fortsattes med meget god Fangst indtil den 14de, efter hvilken Dag det meget hindredes af Veiret. Garnfisket ansaaes endt den 8de April; 2 a 3 Nætters udestaaende Garn bleve trukne den 13de med en Fangst af 10 a 70 Fjst.

Midt i Februar tog Dybsagnsfisket sin Begyndelse med en daglig Fangst af 70 a 100 Stkr. og fortsattes med en Fangst af 100 a 150, for Flere endog op til 300 Fisk, indtil henimod Paaste, da det var i stærkt Af-tagende.

Hovedfisket faldt paa den heromhandlede Strækning fra Begyndelsen af Februar til Midten af Marts. I Januar samt efter Midten af Marts fiskeedes bedst østenfor Stamsund, dog ikke saalangt Ost, at der kan siges at have været noget egentligt "Strømfiske". I Januar stod Fisken temmelig langt fra Land paa den saakaldte Eggebakke, men havde allerede de første Dage af Februar nærmet sig Landet noget; ved Slutningen af Maanedet stod Fisketynghden $\frac{1}{4}$ Mil fra Land og omkring 12te Marts fiskeedes endog rigt ifkun 2 Rabelængder fra Land paa 20 a 25 Favne Vand. I Februar faldt det bedste Fiske paa Havstrækningen udenfor Stene og Ure og først i Marts faldt Fisken sig tæt op under Land og stod jævnt fordelt over den hele Havstrækning.

Til Balsstad var den 16de Januar ankommet 72 og til Brandsholmen og Sandjund tilsammen 42 Vaadmandskaber mest dog bestaaende af Hjemfolk, der fra den 8de havde drevet et ganske godt Linefiske. Fra den 14de til 20de, da Størstedelen af disse Værs faste Fiskere, hvori blandt mange Hadsel- og Vægoværinger efterhaanden ankom, var Fangsten liden og Trækningerne formedelst uroligt Veir kun delvise. Noget tidligere og i ringere Antal søgte fremmede Fiskere til Nussjøfjord, til hvilket Sted der iaar, da Fisket forrige Vinter dersteds slog mindre godt til, søgte færre Fiskere end almindeligt. Den 24de Januar henlaa saaledes i Nussjøfjord kun 24 Vaadmandskaber, hvilket Antal senere gik op til 58, indtil det midt i Marts ved Tilflytning østfra hverligere forøgedes med ca. 40 Vaadmandskaber. Noget Fangst af Betydning blev ikke gjort ved disse Vær før den 30te Januar, da samtlige Redskaber bleve trukne med en Fangst af 100 a 300 Stkr. Fisk pr. Linebaad. Fra denne Tid af og indtil først i April stod en ganske ualmindelig tæt og meget udbredt Fisketynghde under Land, saa at der alene

i Løbet af Februar Maaned blev bragt en efter Mars-tiden saa ualmindelig stor Masje Fisk paa Land, at Udbyttet ved Maanedens Udgang af Fiskerne selv erklæredes for at være større end Udbyttet af et Middelsfiske. Som Bevis paa Fiskebjergets Udstrækning kan anføres, at paa 17 Stamper Liner, der fra tæt ved Landet bleve udsatte Ende i Ende og som vare satte dels tæt ved Havbunden og dels længere oppe i Søen, var Fangsten betydelig og jævnt fordelt paa den hele lange Strækning. Hvad der næst Fiskemængden og dens Forekomst nær Landet hidrog til det usædvanlig store Udbytte var det for Bedriften saa overordentlig gunstige Veir. Redskaber bleve udsatte mellem Landet og Brandsholmboerne, tæt under Svinsen ved Balsstad samt tæt udenfor Nussnæsjet. Fra Midten af Marts lagde vedholdende og tilbels stærk Østvind i Forbindelse med stærk vestgaadende Strøm betydelige Hindringer for Driften, der ikke desto mindre faldt meget lønnende formedelst Fangstens Størrelse de Dage, da Veiret tillod Trækning. Det var saaledes ikke sjelden at Fangsten paa en Garnbaad gik op til 2000 Stkr. Fisk og paa en Linebaad til 800. For de Linebaade, der stadig havde Tilhold i disse Vær, kan Udbyttet ansettes til 22 Tdr. Lever pr. Baad og for Garnbaadene til 26 Tdr. En 5 Mandes Linebaad havde det betydelige Udbytte af 52 Tdr. Lever. Et ikke uvæsentligt Afdrag i Brutto-udbyttet maa imidlertid gjøres for det store Redskabsstab, som indtraf sidst i Marts og først i April.

Til Værene vestenfor Nussjøfjord var den 20de Januar kun ankommet et Par fremmede Vaadlag. Ved Slutningen af Maanedet og først i Februar ankom de Fiskere, som almindeligvis søge til Værene paa den nævnte Strækning, saaledes at det faste Belæg — ca. 300 Vaadmandskaber — vare beffestigeede i Fisket omkring den 8de Februar.

Ved Sund formærkedes Fisk allerede mellem Jul og Nytaar og midt i Januar gjordes ved Prøvesæt med Garn en Fangst af 180 Fisk. Fra 22de til 27de naaedes med Liner jævnt 100 til 300 og i den paafølgende Uge gik Fangsten endog enkeltvis op til 800 Stkr. pr. Baad.

Naar undtages enkelte mindre gode Søveirsdage holdt Fisket sig gennem den hele Fiskeetid jevnt godt, navnlig ved Nesland og Sund, medens det ved de vestligste Bær var noget mindre; det fortsattes af de fremmede Fiskere til April Maanedes Udgang, da der paa Grund af Mangel paa Agnsild indtraadte en Stands i Fisket. Hjemfolkets vedblev at fiske til omkring Midten af Mai og Fisket slog jevnt godt til. Det foregik i den sidste Tid især paa den saakaldte "Iskænding", der er den Del af Sundstrømmen, som ligger længst fra Land og hvor Vandet har en Dybde af indtil 100 Favne. Det var bedst med Garn og Søveir paa 4, 5 og 600 Fisk var ganske almindelige. Den 11te Mai ophørte Garnfisket, men der fortsattes endnu nogen Tid at fiske med Viner, der agnedes med Skjæl og Børring (Fiskemaver). Da Søveirsdagene vare talrige og Fiskemassen stod nær Land — en Tid lang endog tæt under Fjeldvæggen — blev Udbyttet ogsaa godt og usædvanligt jevnt fordelt blandt Almue. I Sund og Nesland henlaa ca. 50 Baadmandsfaber, hvis Gjennemsnitslodder kunne ansættes til 25 Tdr. Lever, 7 a 8000 Fisk og 20 Tdr. Kogn pr. Baad. Paa enkelte Baade med 6 Mandes Besætning var Udbyttet 40 Tdr. Lever, 14000 Fisk og 25 Tdr. Kogn, der efter de gjældende Gjennemsnitspriser udgjør et samlet Beløb af 200 Spd. pr. Mandsslod.

Da mange Kjøbefartøier sidst i April søgte til disse Bær for at komplettere deres Ladninger, var der let Adgang til at faa Fisken afhændet til høie Priser.

De fleste af de til Finnmarken bestemte Fiskere ophørte at drive Fisket i Fosoten den 23de Marts og begave sig paa Rejsen efterhaanden som de bleve rejsfærdige og Beiret tillod Afreisen. Mange begave sig ogsaa som sædvanligt med Dampstibene direkte til de finnmarkske Fiskevær. Da Baasten saldt tidligt, allerede i Slutningen af Marts, blev megen Almue liggende tilbage efter Helgen, men i Ugen mellem 8de og 13de April afsluttede dog Størstedelen af de fremmede Fiskere Bedriften, og naar undtages endel Baade, der havde søgt til de vestligste Bær, var der kun ganske enkelte tilbage efter den 14de April.

Ligesom de nærmest foregaaende Aar saldt Hovedfisket ogsaa denne Vinter i Vestfototen og var — som foran meddelt — især rigt paa Strækningen mellem Valberg og Reine, hvor ogsaa den talrigste Almue var forsamlet. Naar undtages ved Henningsvær, hvor Fisket dog ogsaa var ikke lidet mindre end sædvanligt, og i Ostnæs-fjorden, var Fisket i det øvrige Ostfototen ganske ubetydeligt; de saa Fiskere, der havde stadigt Tilhold i Hopen og Orsvaag, havde dog et ganske godt Udbytte af Fisket. Den Fiskemasse, som stodte under Land mellem Henningsvær og Svolvevær, maa saaledes antages ikke at have været stor, hvorimod Hovedmassen, som den meste Tid af Vinteren stod under Land paa Strækningen fra Stamsund og vestover til Sund, maa have været overmaade betydelig, og ganske undtagelsesvis er det vistnok, at Fisken styder sig saa ganske nær ind under Landet som den paa flere Steder paa denne Strækning gjorde i Vinter. Naar Hensyn tages til den jevnt gode og oftere rige søveirsdaglige Fangst, tør det med Sikkerhed antages, at der paa den nævnte Strækning ikke i Arrvækker har været fisket saa godt som i Vinter, og det havde været at ønske, at den derhen søgende Almue havde været meget talrigere end den var.

Ved Fiskets Begyndelse blev der for Ostnæs-fjordens Bedkommende i Henhold til Fiskelovens § 11 udstedt Forbud imod Brng af Garn indenfor den sædvanlige Grændselinie, ligesom lignende Forjoiuing efter derom fremsat Begjæring blev truffet for Orsvaags, Orsnæs's og Hopens Bedkommende. Fra andre Steder blev der ikke fremsørt Begjæring om Deling af Havet.

Efterfølgende Tabeller vise Resultatet af den ved Opsynet foretagne Optælling af Fiskere, Baade, Fartøier o.s.v.

Tabel I.

over Antallet af antegnede Baadmandsfaber og Skiffere, udbrændte blaaes Hjemsteder og For-
deling ved de forskjellige Slags Vedsfaber.

Fra hvilket Præstegjeld.	Gavn.			Line.			Dybsagt.			Samlet Antal.			Anm.
	Wand.	Baad- mandsfaber.	Baade.	Gavn. udbrændte de med Line.	Wand.	Baad- mandsfaber.	Baade.	Dybsagt.		Skiffere.	Baad- mandsfaber.	Baade.	
								med Line.	uden Line.				
Kristianshunds By	-	-	-	-	-	-	-	2	1	2	1	1	
Thronshjems By	90	18	27	-	-	-	-	3	1	3	1	1	
Stadsbygden	35	7	8	-	4	1	1	188	1	49	90	27	
Wingt	-	-	-	-	-	-	-	27	9	27	58	59	
Kafforden	-	-	-	-	-	-	-	44	1	13	44	14	
Vjørner	-	-	-	-	-	-	-	15	-	5	15	5	
Søndre Thjems Amt	125	25	35	-	4	1	1	277	2	77	406	105	115
Trøsten	-	-	-	-	-	-	-	3	-	1	3	1	1
Nitteren	-	-	-	-	-	-	-	2	-	1	2	1	1
Veistaden	-	-	-	-	-	-	-	7	-	3	7	3	3

Sparbo	-	-	-	-	-	-	-	2	-	1	2	1	1
Namsos	18	3	3	-	5	1	1	-	-	23	4	4	4
Nærø	24	4	4	-	-	-	-	9	4	33	8	8	8
Kolvereid og Veto	60	10	13	-	5	1	1	81	37	146	48	51	51
Nordre Thjems Amt	102	17	20	-	10	2	2	104	-	47	216	66	69
Windalen	22	4	4	-	5	1	1	150	-	66	177	71	72
Drøen	184	31	34	4	52	11	14	365	1	165	601	208	216
Bjergo	6	1	1	-	321	72	72	-	-	-	327	73	73
Tjøsto	315	55	80	45	347	75	78	-	-	-	662	130	158
Aflapoug	529	86	91	6	65	16	17	5	-	2	599	104	110
Nerø	107	18	19	-	103	23	23	36	-	13	246	54	55
Beffen	409	69	72	3	-	-	-	2	-	1	411	70	73
Denneæs	344	58	62	-	4	1	1	-	-	-	348	59	63
Ro	132	22	22	-	-	-	-	-	-	-	132	22	22
Næsne	515	86	90	-	35	8	8	18	-	8	568	102	106
Nærø	60	10	12	-	65	14	15	16	-	6	141	30	33
Nedø	316	53	54	-	127	29	29	16	-	8	459	90	91
Gullefaal	390	67	91	29	63	15	16	4	-	2	457	84	109
Beieren	130	23	29	23	-	-	-	-	-	-	130	23	29
Sjerveitad	653	109	113	-	18	5	7	3	-	1	674	115	121
Saltbøden	383	64	65	-	15	3	5	-	-	-	398	67	70
Wobø	169	28	36	3	142	31	45	19	-	8	330	67	89

Tablet II.

over Antallet af de i de forskjellige Bæer antegnede Vaadmandsflaer og Diffeere samt disses Fordeling ved de forskjellige Slags Medsflaer.

Diffeerer.	Gavn*			Line.		Dybsaag.			Samlet Antal.	
	Mands- flaer.	Vaad- mandsflaer.	Vaade ubrukte de med Line.	Mands- flaer.	Vaade.	Mands- flaer.	Vaade		Diffeere.	Mands- flaer.
							med Line.	uden Line.		
Brettesnes	5	1	-	7	3	3	-	-	12	4
Straaen og Guldbraendso	566	95	-	195	47	52	-	5	981	247
Gjoldvaer	-	-	-	14	7	7	-	-	14	7
Skjuesfjorden, Odvaer, Felle	141	24	1	1035	355	411	-	-	1289	429
Gvoldvaer med Djan	357	60	-	274	74	88	-	14	674	151
Kabelbaag	520	88	-	134	37	41	-	1	673	133
Storvaagen	637	106	-	35	9	9	-	-	752	153
Drvaag	216	35	2	81	19	21	-	1	313	61
Drvaes	154	26	-	179	42	49	-	-	333	68
Hopen og Kasse	373	62	1	351	75	109	-	-	731	140
Denningsover, Feltaag og Guldbig	*198	329	-	1473	314	320	-	1	3711	729

Vindhavn og Nerne	78	12	-	26	6	6	-	-	104	18
Evandholt, Stamhus og Vesoen	1457	243	9	576	139	176	-	1	2083	402
Stene, nedre og ovre	639	106	7	195	43	59	-	3	1195	306
Ure	280	46	13	423	98	132	-	-	773	172
Morthus, Sandhus	146	26	10	280	58	64	-	-	406	84
Bastad	64	11	3	841	182	194	-	5	910	195
Strvaag og Huffsford	93	16	-	264	59	60	-	-	357	75
Grund og Naesland	156	26	26	115	23	37	-	-	271	49
Reine, Havn, Skentso	252	40	40	225	45	52	-	-	477	85
Mossenes	135	25	25	29	7	7	-	2	166	33
Sorvaagen	163	29	29	93	19	25	-	-	256	48
aa, Lind, Evandst, Sun	166	30	30	124	26	35	-	1	292	57
Tilfammen										
	8546	1436	1753	196	6949	1687	1957	1278	28	**451
									16773	3646

*) Desuden en Dampskibeaa med 6 Mands Besætning.

***) 3 Dybsaagiffere havde 2 Vaade hver.

Efter den foretagne Optælling skal der fra forrige Aar have fundet en Aftagen Sted i Fiskernes Antal af 647 Mand eller 254 Baadmandskaber. Rinesfiskernes Antal har nemlig aftaget med 1000 Mand eller 180 Baadmandskaber, Dvbsagnfiskernes med 566 Mand eller 218 Baadmandskaber, hvorimod Garnfiskernes Antal har tiltaget med 919 Mand eller 144 Baadmandskaber. Naar der hortsæes fra de Enkelte, der i Optællingen ere medtagne fra Byerne, falder Formindsfelsen med 20 Mand paa Søndre Throndhjems Amt, med 111 Mand paa Nordre Throndhjems Amt, med 39 Mand paa Nordlands og med 474 Mand paa Tromsø Amt. Den i Beretningen om Fisket i 1870 udtalte Forventning om, at Antallet af til Lofoten høgende Fiskere i den nærmeste Fremtid, saafremt Sildefiskerierne i Nordlands og Tromsø Amter skulde komme til fremdeles at slaa til og Forholdene maatte stille sig gunstige for Skreifiskerierne i Senjen, paa Lofotens Østside, paa Helgeland og i Namdalen, vilde komme til at aftage, har altsaa vist sig for dette Aars Bedkommende at gaa i Opfyldelse. Forventningen om, at Garnfiskernes Antal vilde komme til fremdeles at tiltage har ogsaa vist sig at være rigtig.

Om hvorvidt Almuens Antal fremdeles vil komme til at aftage er det meget vanskeligt for Tiden at danne sig nogen begrundet Formening, da det antagelig ganste vil komme til at afhænge af i hvor stort Maal Sildefiskerierne maatte komme til at slaa til. Dersom disse fremdeles blive rige, er det ikke usandsynligt, at Lofotalmuen vil komme til endnu noget at formindskes; skulde Sildefiskerierne derimod slaa mindre godt til eller ophøre, vil Tilstrømningen til Lofotfisket efter al Sandsynlighed blive som i tidligere Aar, og kanstue end stærkere.

Under 14de April tillod jeg mig at underrette det Kongelige Departement om, at Lofotfiskeis samlede Udbytte til den Tid antagelig kunde anslaaes til omtrent 17,000,000 Fisk, hvoraf omtrent 9,000,000 faldede for at virkes til Klipfisk, omtrent 7,500,000 hængte til Rundfisk og omtrent 500,000 Fisk medgaaet til Fortøring under Fisket

og Forsending omkring i Distrikterne til Husbrug. Nedenstaaende tabellariske Oversigt, der tillige udviser hvad der antages at være opfisket med de forskjellige Slags Redskaber, giver Oplysning om hvorledes ovennævnte Fiskepartier ere fordelte i Fiskedistriktet.

Distrikt	Redskab	Antal	Andet
1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16
17	18	19	20
21	22	23	24
25	26	27	28
29	30	31	32
33	34	35	36
37	38	39	40
41	42	43	44
45	46	47	48
49	50	51	52
53	54	55	56
57	58	59	60
61	62	63	64
65	66	67	68
69	70	71	72
73	74	75	76
77	78	79	80
81	82	83	84
85	86	87	88
89	90	91	92
93	94	95	96
97	98	99	100

Vær eller Samling af Vær.	Værdiff.	Gjennomsnittspris.		Dybsagniff.	Gjennomsnittspris.		Saltet.
		Lineiff.	Ort.		Lineiff.	Ort.	
Brettesnæs — Esvlvær.	500000	32½	1000000	31	340000	31	1130000
Rabelvaag — Orsvaaq.	220000	32½	104000	31	-	-	180000
Orsnæs— Hopen . . .	145000	32½	236000	30½	-	-	230000
Hennings- vær	1708000	32½	890000	31	48000	31	1050000
Verne— Stamsund.	2330000	32	1050000	29½	56000	28½	2040000
Stene-Ure	1620000	31½	1334000	28	500000	27½	1910000
Brandshol- men-Mufs- fjord	853000	29	2363000	27½	-	-	1683000
Sund—Lo- fotodden . .	240000	28	1460000	28	3000	28	777000
Tilfammen	7616000	-	8437000	-	947000	-	9000000

Hjældbængt.	Forbrngt.	Tilfammen.	Levet.		Bogn.		Tilføjeber.	Gjennomsnittspris.
			Tdr.	Ort.	Tdr.	Ort.		
620000	90000	1840000	5000	30	3000	25	250000	17
105000	39000	324000	900	31	400	30	80000	25
125000	26000	381000	1100	30	400	31	15000	21
1500000	96000	2646000	7500	30	3000	32	500000	17
1310000	86000	3436000	9400	27½	4200	31½	1400000	16
1460000	84000	3454000	9400	27½	3900	31	900000	16
1490000	43000	3216000	9000	30	3850	-	900000	16
890000	36000	1703000	5700	-	3250	30	700000	16
7500000	500000	17000000	48000	-	22000	-	4740000	-

Som foran anført var Fisket den 14de April tilendebragt over hele Fiskedistriktet med Undtagelse af i Værene vestenfor Ruffsjørd, hvor der faldt et ikke ubetydeligt Esterfiske. I Telegram fra Amtmanden i Nordland af 8de Mai anslaaes det i Værene i Flakstad efter 14de April opfiskede Parti til 200,000 Fisk. Da Fisket imidlertid fortsattes indtil Midten af Maaneden, tør det antages, at Partiet kan ansættes til 250,000 Fisk, af hvilket det Hele blev bragt i Salt.

Losofisfiskets samlede Udbytte skulde altsaa kunne ansættes til 17,250,000 Fisk, hvoraf 9,250,000 blev virket til Klippfisk og 7,500,000 til Rundfisk. Efter hvad jeg senere har bragt i Erfaring, er der dog Grund til at antage, at dette Anslag vil vise sig at være noget for lavt, idet navnlig Klippfiskpartiet efter al Sandsynlighed vil vise sig at være endel større.

Gjennem den hele Fisketid var Fisken jevn stor og kjødfuld samt meget leverholdig, ligesom Leveren især først i Fisket var meget fed. Især var den Fisk, som fiskebøden i Ostnæsøfjorden af en sjelden god Kvalitet. Først i Fisket gav 200 a 250 Stkr. Garnfisk og 300 Stkr. Linefisk en Tønde Lever; længere ud i Fisket udfordredes dertil 350 a 400 Stkr. Garnfisk og 450 a 500 Stkr. Linefisk. Gjennemsnitligt har omtrent 350 Stkr. Fisk givet en Tønde Lever, 16 a 18 Stkr. en Bog Klippfisk og 23 a 24 en Bog Rundfisk. Tranpartiet kan anslaaes til ca. 24,000 Tdr. og af Rogn blev der antaget virket ca. 22,000 Tdr. Under Fisket blev der tilvirket ca. 660 Tdr. Medicintran og af Naastof til Guanofabrikation blev der indsamlet ca. 4,740,000 Fiskehoveder samt endel Fiskerhygge.

Medicinalfondets Kasserer har meddelt følgende

Udgave

over den til Nordlands og Tromsø Amtskommuner indbetalte Medicinalafgift i Aaret 1871.

Afgiften har i det Hele udgjort . . . 19,304 Spd. 101 ff.
der fordelt paa de forskjellige Fiskeprodukter falder omtrent saaledes:

83,269 ft. Hdr. Klippfisk a 4 ff	2775	Spd. 76 ff.
43,381 Tdr. Tran a 12 ff	4338	— 12 =
404,533 „ Silde a 2 ff	6742	— 26 =
310 Tdr. saltet Fisk a 2 ff	5	— 20 =
23,565 Boger saltet Fisk		
i Fartoi a 1/3 ff	65	— 55 =
18,478 Tdr. Rogn a 1 1/2 ff	230	— 117 =
617,675 Boger Tørfisk		
a 1 ff . . .	5147	— 35 =
		<hr/>
		Balance 19,304 Spd. 101 ff.

Efter denne Opgave skulde Klippfiskpartiet i 1871 have udgjort ca. 10,100,000 Fisk regnet efter smaa Tønder, og anslaaes hvad der er virket udenfor Opsynsdistriktet til ca. 600,000, skulde det af Opsynet gjorte Overslag være omirent 500,000 for stort.

Derjom det antages, at 27 Stkr. Fisk gennemsnitligt have givet en Bog Rundfisk skulde der efter den erlagte Medicinalafgift være virket omtrent 16,677,000 Stkr. Rundfisk. Af Opsynet blev det for Losotens Bedkommende anslaaet til 7,250,000 Fisk, og at dette Anslag ikke saaledes som i Nordlands Amtstidende af nogle Fiskeværeiere fremholdt var for høit, men tvertimod maa have været for lavt, tør nok paastaas at fremgaa af nysanførte Opgave over Medicinalafgiften. Thi udenfor Losoten blev der sikkerlig ikke i Nordlands og Tromsø Amter opfisket 9,000,000 Fisk. Opsynets Opgave over Losotens samlede Udbytte forrige Aar tør nok saaledes antages paa det Nærmeste at have været rigtig; skulde der være opgivet omtrent 500,000 formeget Klippfisk, saa er der sikkerlig opgivet mindst ligesaa meget forlignet af Rundfisk. Rognpartiet viser sig paa det Nærmeste at have været rigtig anslaaet, Leverpartiet derimod noget for lavt.

I Losoten var Fiskeprisen paa de fleste Steder fra Begyndelsen af 30 Ort pr. 120 Stkr; i Beslosoten begyndte man derimod med en Pris af 25 Ort. I Værene i Flakstad foregaaer dog i Begyndelsen af Fisket saagodtsom intet Fiskealg, idet Fisken da i Regelen hæn-

ges. I Østnæs fjorden holdt Prisen sig mellem 28 og 32 Ort, men i Værene i Baagen var den som oftest noget høiere. I Februar steg den efterhaanden saavel i Henningsvær som i Stamjund og Stene, hvor de fleste Kjøbefartøier vare forsamlede, til $32\frac{1}{2}$ a 35 Ort, og i Henningsvær holdt den sig deromkring gjennem Resten af Fisket. I Stamjund, Stene og Ure faldt Prisen atter midt i Februar til 25 a 30 Ort, og indtil midt i Marts var det kun undtagelsesvis at den gik op til 34 a 35 Ort; men fra denne Tid af til Fiskets Slutning var den paa Grund af nye Kjøbefartøiers Ankomst stadig mellem 30 og 35 og gik endog af og til op til 37 Ort. I Ure var Prisen sidst i Februar nede i 20 Ort, men ud i Marts steg den atter noget og holdt sig senere omtrent som i Stene og Stamjund, maaske noget lavere. I Balsstad varierede Fiskeprisen mellem 20 og 30 Ort; og i de vestligste Vær mellem $27\frac{1}{2}$ og $32\frac{1}{2}$ Ort, idet Garnfiskten stadig blev betalt 2 a $2\frac{1}{2}$ Ort høiere end Linefiskten. Sidst i April og først i Mai, da en Mængde Kjøbefartøier strømmede til de vestligste Vær, gik den enkelte Dage op til 40 a 45 Ort, men 30 a 35 var dog den almindeligste Pris. Enkelte mindre Partier faldt Fisk blev frembudte til en Pris af 40 Ort pr. 120 Efr. uden at Salg dog vides at være foregaaet til denne Pris; nogen Omfætning af faldet Fisk fandt Sted i Ure og Stene efter 36 Ort. Et mindre Parti Fisk blev forisøgsvis faldet i Tønder og forsendt til Christiania, hvor den affattes efter en Pris af 25 Ort pr. Tønde. For fersk Lever af Linefisk til Medicintran betaltes 30 a $32\frac{1}{2}$ Ort og af Garnfisk 35 a $37\frac{1}{2}$ Ort pr. Tønde. For ældre Lever kan Gjennemsnitsprisen sættes til 28 Ort pr. Tønde og for Kogn til 31 Ort. Paa Grund af det gunstige Veir i Februar i Forbindelse med det heldige Fiske var der i Stamjund flere Kjøbefartøier, som allerede havde afluttet sit Fiskeindkjøb den 20de Februar, og inden Midten af Marts vare allerede nogle og tyve Fartøier med fuld Last afsailede til Tørrepladsene.

At dømme efter de opfiskede Kvanta og de for samme betalte Priser samt naar Hensyn tages til at Almuen

ikke var saa talrig som tidligere, maa Udbyttet af denne Vinters Lofotfiske blive at anse for et godt Middelsfiske. For den Del af Almuen, som fra Fiskets Begyndelse havde søgt til Østlofoten og blev liggende der til Begyndelsen af Marts uden at søge til Østnæs fjordfisket, faldt Udbyttet dog høist ujevnt og tildels meget misligt; især var dette Tilfældet for deres Bedkommende, der var saa uheldige at miste deres Redskaber det første Sæt, de gjorde efter Ankomsten til Vestlofoten, og der var desværre mange af disse, som forlode Fisket med Tab. Den Almue, der havde stadigt Tilbøid i Østnæs fjorden, havde et meget godt Udbytte af Fisket. For de rigtignok meget saa Fiskere, der stadigen havde ligget tilhuse i Ørsvaag og Hopen, kan Nottesfortjenesten sættes til 30 a 50 Spd. pr. Mand. For Almuen i Henningsvær kan den for Garnfiskerne sættes til 20 a 85 Spd., for Linefiskerne til 10 a 30 Spd. og for Dybsagnfiskerne til 10 a 25 pr. Mand. For Almuen i Stamjund, Stene og Ure kan Mandslodderne gjennemsnitlig for alle Slags Redskaber sættes til 70 Spd.; de jevneste og høieste Lodder faldt i Ure. For Balsstads og Mufsfjords Bedkommende kunne de sættes endnu høiere, og for dem, der fiskede i de vestligste Vær til henimod 100 Spd.

Som tidligere anført var Veiret denne Vinter, navnlig i den første Del af samme, ganske ualmindelig roligt og gunstigt for Bedriften; ved Midten af Marts indtraadte uroligere Veir, som af og til hindrede Fisket, men det var dog af kort Varighed og ikke over 2 a 3 Dage af Gangen. I Østlofoten indtraf i Februar 3, i Marts 7 og i April 1 Landliggedag, og i Vestlofoten indtraf i Januar 4, i Februar 3, i Marts 8 og i April 2. Desuden faldt der 8 a 10 Dage, paa hvilke det kun lod sig gjøre at trække Lineredskaber.

Af Ulykkestilfælde paa Søen, der havde Tab af Menneskeliv til Følge, indtraf der ogsaa færre end Tilfældet har været i de senere Aar. I følge de ved Opfyndet anstillede Undersøgelser omkom der ved Skjoldvær 1 Mand, der var paa Reise til Lofoten, ved Balsstad 4 og ved Na 3 Mand. Desuden omkom 1 Mand ved at falde overbord

fra et Fartøi i Stamsund samt 3 Mand tilhørende et Fægtmandskab fra Throndhjem, der den 2den Mai vare paa Reise fra Balsstad til Sund.

Uagtet det rolige Veir, blev dog Tabet af Fiskeredskaber temmelig betydeligt. I Stamsund, Stene og Ure var nemlig samlet en temmelig betydelig Almue og som det ofte hændes, bleve Redskaberne satte paa et meget indskrænket Havstykke, hvorved Sammenblikninger ere uundgaelige. Det største Redskabsstab indtraf under Østenvindsstormen mellem 17de og 20de Marts, idet Tabet for de nævnte 3 Værs Vedkommende alene gik op til henimod 100 Garnløkker. Af Fiskere fra Balsstad bemærkedes den 21de Marts større Garnvajer drivende med Strømmen vestover, tagende med sig de Redskaber, som kom i deres Veir. Det største Tab af Lineredskaber indtraf ved Balsstad og Sund den 30te Marts, da de fleste Linefiskere, uagtet Veiret var godt og en omhyggelig Søgnung derfor kunde antiltes, kom paa Land uden at have fundet deres Liner, hvis Dubler af den stærke Strøm vare satte under Vand. Da Paastehelgen imidlertid indtraf, fandt fornyet Efterføgnung først Sted den 2den April og fandtes da en Mængde af Linerne, men sammenfillede i store Vajer, af hvilke dog de fleste bragtes paa Land. De ved Fiskets Slutning tilbageiggende af Eierne ikke afhentede Redskaber, der dog ikke vare mange, ere opbevarede paa de sædvanlige Steder, hvorhos den paabudne Fortegnelse over samme, af hvilken Aftryk vedlægges, er omdelt paa den sædvanlige Maade. Regnskabet udviser en Udgift ved hængede Fiskeredskaber af 62 Spd. 8 f mod en Indtægt af 132 Spd. 8 f.

Sundhedstilstanden under Fisket maa i det Hele taget anses for at have været tilfredsstillende.

Opshynet var i Virksomhed fra den 19de Januar til den 14de April, dog saaledes at der indtil Slutningen af Januar kun blev anvendt en ringere Styrke. Af Personalet var Lensmand Kjelsberg overdraget Opshynet i Skraaven, Svolveer og de østnør samme beliggende Fiskepladse; Løitnant Horn overtog med Skøiten "Skrien" Opshynet i Kabelvaag, Storvaagen, Ørsvaag, Ørsnæs

og Hopen; Løitnant Barth med Skøiten "Sommerfilden" var overdraget Opshynet i Henningsvær; Løitnant Juell med Skøiten "Maasen" i Børene paa Strækningen fra Finhavn til Urebjerget; Lensmand H. Olsen i Børene paa Strækningen derafra til og med Ruffsjørd og Lensmand Benken i samtlige Vær vestenfor Ruffsjørd. Dæksbaaden "Lunnen", der i den første Tid assisterede ved Opshynet i Hopen, blev senere stationeret i Østnæsffjorden, hvor den forblev til Fiskets Slutning.

Som Fiskedommer fungerede Cand. jur. Chr. Mathiesen.

Med det Kongelige Departements Samtykke blev Skøiten "Maasen" fra Medio November afgivet til Brug for Opshynet ved Storfløjsfisket i Aasvær, hvorfra den returnerede den 2den Februar.

Af Opshynet blev ialt decreteret 32 Mulfter, nemlig: 1 for at have fisket uden Baadmærker, 6 for Forstyrrelse af den almindelige Rolighed, 9 for i ulovlig Tid at have begivet sig paa Søen til Udsejning eller Trækning af Redskaber, 2 for Overstaaen af Redskaber om Søndagen, 2 for Sætning af forbudt Redskab paa delt Hav, 2 for Røpning af Andenmands Redskab uden tilbørligen at sammenknoke dette, 2 for Undladelse af at efterkomme Opshynets Bestemmelser med Hensyn til Orden i Havn, 1 for urigtig Anbringelse af Flemærket og 7 for ulovligt Brændevinsalg. Samtlige Mulfter bleve vedtagne ved Forelæggelsen med Undtagelse af 2de, der angik ulovligt Brændevinsudsalg i Stamsund. Af disse blev den ene ilagt ved Politiretsdom og den i Anledning af den anden reiste Politisag hævedes forinden Dom blev afsagt. Der blev tillige confiskeret omtrent 1½ Tønde Brændevin, der oversendtes Lensmanden i Baagen til Bortsalg ved offentlig Auction til Indtægt for Baagens Fattigkasse.

Efter Overenskomst i private Tvistigheder blev der endvidere erlagt 4 Mulfter, hvoraf 2 tilfaldt Baagens, 1 Næsne og 1 Gillestaals Fattigkasse.

De erlagte Mulsters Beløb udgjorde 137½ Spd., hvoraf 72 Spd. tilfaldt Statskassen, 36½ Spd. Baagens, 20 Spd. Baksnæs, 2 Spd. Næsne og 2 Spd. Gille-

staals Fattigkasse. Desuden tilfaldt Lensmanden i Baagen 5 Spd. som Anmelder.

Af den extraordinaire Dommer blev der i det Hele optaget 8 Forhører, af hvilke 1 angik Sammenstød af Baade paa Søen, hvorved et Menneſte omkom, 4 angik Tyveri, 1 Bedrageri, 1 Fordølgelse af Hittegods og 1 Overtrædelse af Plakat af 19de April 1805. Som ovenfor nævnt blev derhos behandlet 2de Politisager.

Efter de afgivne Regnskaber ſkulde Statskassens Udgifter ved Opſyn og extraordinair Retspleie i den nu forløbne Budgettermin have udgjort:

i Tidsrummet fra 1ſte April 1869 til 31te Marts 1870.	7122 Spd.	25 ſ.
i Tidsrummet fra 1ſte April 1870 til 31te Marts 1871	7315 —	" "
i Tidsrummet fra 1ſte April 1871 til 30te Juni 1872	6158 —	113½ "

Tilſammen 20596 Spd. 18½ ſ.

Paa det Kongelige Departements Foreſpørgſel om Muligheden af, for at undgaa Overſkridelse af Bevilgningen, at foretage yderligere Beſparelſer ved Opſynet, tilraadede jeg efter de af Departementet gjorte Antydninger at foranledige, at der til dette Fiſke blev beſtillet ifkuns en Dommer ſamt indtil Begyndelſen af Februar kuns at holde et ſaatalligere Opſyn, hvorimod det fra raadedes at foretage noget Reduktion af Opſynsſtyrken i Fiſkets travleſte Tid og navnlig ikke yderligere at indſtrænke Skoiternes Antal. Da de nævnte Forſoininger i Vinter have været truſne, er det iſær diſſe i Forbindelſe med Indſtrækning af Telegraferingen inden Fiſke-diſtriktet, ſom har bevirket at Udgifterne i det ſidſte Aar andrage til et ſaameget mindre Beløb end i de to nærmest foregaaende. Det maa ogſaa bemærkes, at det under dette Fiſke ikke var nødvendigt at anſætte flere end 3 ſtationaire Opſynsbetjente, af hvilke der tidligere har været benyttet 4 a 5.

Betræffende Indſtrækningen af Dommernes Antal, da har det i Vinter viſt ſig, at naar Dommernes Virksomhed indſtræktes til de ham ſom ſaadan udelukkende

vedkommende Forretninger, vil i Regelen een Dommer være tilſtrækkeligt til Forretningernes forſvarlige Udførelſe, ialfald ſaa længe ingen større Almue forſamles i Øſtlofoten. Naar Hovedfiſket atter kommer til at falde i denne Del af Diſtriktet, tør der dog ſandſk blive Spørgsmaal om igjen at anſætte den 2den Dommer. Det er imidlertid en Selvfølge, at efterhaanden ſom Almuen mere og mere lever ſig ind i de ved Loven af 1857 forandrede Forholde, indtræder der ogſaa flere Rettelſer for Ordens Opretholdelſe. Det var ſaaledes Tilfælde at ingen Ulempe ſporedes af, at Opſynet forſt optraadte med fuld Styrke fra den Tid af, at Almuen i Regelen pleier at ſamles eller fra Begyndelſen af Februar og jeg har derfor ingen Betænkelighed ved at tilraade, at dette kommer til at finde Sted ogſaa til næſte Fiſke ſaavelſom ogſaa at der kun bliver at beſtille een Dommer.

Til Anvendelſe under dette Aars Loſotfiſke var af Cieren af Henningsvær anſkaffet et til at drive Garnfiſke ſærſtilt bygget og indrettet Dampſkib. Dette, der er 60' langt 13½' bredt, er bygget af Planker paa Jernſpant, forſynet med en Høitryksmaſſine paa 10 a 12 Heſtes Kraft og med et Kulforbrug af henved ½ Tønde i Timen gjer det en Fart af 7 a 8 Knob. Beſætningen var 6 Mand foruden Maſſiniſt og Maſſindreng. Umiddelbart agtenfor Baffen er Garnrummet, hvis Dæk er anbragt lavere end det egentlige Dæk, og hvorfra Garnene ſættes og trækkes. Fartøiet koſter uden Udruſtning 3000 Spd.

Med denne Dampfiſkebaad blev der drevet Garnfiſke udfor Henningsvær. At Udbyttet ved det forſte Forſøg imidlertid ikke ſvarede til Forventningerne, viſte ſig ikke at være grundet paa væſentlige Bankeſligheder, ligeſaa lidt ſom paa nogen betragtelig Mangel ved Fartøiet eller dets Indretning, — uagtet denne viſnok i enkelte Hendeſender kunde have været bedre, — men fornemmelig at have ſin Grund i Beſætningens manglende Erfaring. Som oplyſt i foranſtaaende Fremſtilling af Fiſkets Gang

faaldt desuden dette især i den første Tid uheldigt ved Henningsvær, hvor Dampfiskebaaden holdt sig og det var iffruns ganske undtagelsesvis, at den med sine Redskaber søgte hen til Steder, hvor Fisket slog bedre til. Navnlig derved at Fartøiet nogle Gange benyttedes til at afhente ferst Agnsild, blev ikke alene direkte Tab undgaaet, men Rejsefortjenesten var endog ca. 500 Spd. Da den hele Besætning logerer ombord og mindre Partier Stenful nu for Tiden kunne faaes i flere Fiskevær, er der imidlertid Intet til Hinder for, at en Dampfiskebaad i nogen Tid og indtil Redskaberne ved fortsat Brug tiltrænge Ombytning og Eftersyn uden Hensyn til Hjemsted kan drive Fiske hvor som helst i Fosoten det maatte slaa bedst til. Ved Hjælp af Telegrafsen og Fartøiets større Bevægelighed vil der altid være Anledning til at kunne skaffe sig Underretning om Fiskets Omstændigheder andetsteds i Distriktet. Foretagendet tiltrak sig velfortjent Opmærksomhed hos Alle i Fisket Interesserede, og da det viste sig, at de praktiske Vanskeligheder ikke vare til Hinder, er det vel at antage, at dette første Forsøg snart vil efterfølges af flere. Om endogaa paa Grund af Dampflibes Kostbarhed deres Anvendelse ved Fisket i nogen stor Udstrækning neppe kan være at vente i nærmeste Fremtid, synes det dog, i Betragtning af den Velstand, der for Tiden findes Sted i de fleste af de i Fosotfisket interesserede Distrikter i Forbindelse med den Anvendelse, der kan havees for et saadant Fartøi Aaret rundt, ikke urimeligt at antage, at Associationer efterhaanden ville danne sig blandt Fiskerne og Bøerierne til Anskaffelse af Dampfiskebaade, og at deres Anvendelse ved Fosotfisket vil komme til at udøve en betydelig Indflydelse paa Bedriftens Udvikling tør utvivlsomt forudsættes.

Efter min Formening vil det være hensigtsmæssigt at Dampfiskebaade til Fiskebedriften gives 7 a 8' større Længde end det omtalte allerede anskaffede og forholdsvis større Bredde og Hvide over Vandet, hvilket neppe vil besværliggøre Redskaberne Sætning og Trækning, men derimod afgive større Bekvemmeligheder for Mandstabet og gjøre dem mere sødygtige og anvendelige til Brug ogsaa udenfor

Fosotfisket. Til Besparelse af Foltkraft, navnlig naar flere Garnlænker skulle bruges, vil det ligeledes være hensigtsmæssigt at forsyne dem med Dampspil til Indhivning af Garnene og saafremt de endvidere forsynes med Ror i begge Ender, vil megen Tid og Uleilighed spares baade ved Manøvre i de trange Havne og under Redskaberne's Haandtering.

Under den ældre Lovgivning om Fosotfisket, da hver Baad havde sit bestemte Sæt paa Havet udenfor hvilket den ikke maatte sætte sine Redskaber, vilde der selvfølgelig have været liden Mening i at drive Fisket med Dampfiskebaade, og det tør vel antages, at det især er den ved Loven af 1857 indførte friere Afgang til Havets Benyttelse, der for en væsentlig Del har bidraget til at fremkalde Tanken om Anvendelse af Dampkraft umiddelbart i Fiskets Interesse. Saafremt den om Fisket gjældende Lovgivning havde været bygget paa lignende Principer som for 1857, vilde det Fremskridt, der nu er gjort, nødvendigvis have fremkaldt en Forandring i disse, og endogaa med den friere Afgang til Havets Benyttelse, som nu findes Sted, næredes der Frygt for, at Lovreglerne skulde være til Hinder for Dampfiskebaades Anvendelse, saaledes at der endog var Tale om at lade denne første fiske udenfor Opsynsdistriktet, hvor endnu friere Lovregler ere gjældende. Det viste sig imidlertid at denne Frygt var ugrundet, ihvorvel det ikke er usandsynligt, at Dampfiskebaades Anvendelse i større Antal vil komme til at nødvendiggjøre Regler, sigtende til at ordne Forholdet mellem disse og de almindelige Fiskebaade. Som det var i Vinter holdt Dampfiskebaaden sig i Regelen længere fra Land med sine Redskaber end de andre Baade, saaledes at den sjelden var udsat for at komme i Kollision med disse Redskaber.

Efterat det Kongelige Marine- og Post-Departement, saavidt vides efter Forslag af Fogden i Fosoten, for nogle Aar siden besluttede Redlæggelsen af Valbergs Postaabneri, er den hele Strækning mellem Henningsvær og Stamsund

uden Postforbindelse med det øvrige Fiskestrækt, idet den til den nævnte Strækning søgende Almue til meget Besvær i Fiskets travle Tid maa hente sin Post i Henningsvær eller Stamsund. Saalænge der ikkun søgte en ganske ringe Almue til den nævnte Strækning, var der ogsaa ikkun liden Føie til at bibeholde Valbergs Postaabneri, men efterat der i de sidste Aar ialfsald til enkelte Tider søger alt flere og flere Fiskere navnlig til Skoffelvigøerne, maa det ansees ussikkert, at der paa Strækningen mellem Henningsvær og Stamsund igjen oprettes et Postaabneri ialfsald for Fisketiden. Da Skoffelvigø antagelig vil være et for Almuen bekvemmere Sted end Valberg, skal jeg tillade mig at foreslaa Postaabneriet oprettet der. Tillige skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa om det ikke med den nuværende Ordning af Dampskibsruuten i Fosoten maatte befindes hensigtsmæssig ere at lade Posten til Borge udgaa fra Henningsvær og befordre over Skoffelvigø, i hvilket Fald Postaabneriet paa sidstnævnte Sted antagelig burde være i Virksomhed det hele Aar, end som nu er Tilfældet, at den først udgaaer fra Valstad.

Den nævnte Strækning mellem Henningsvær og Stamsund er en ganske ringe Almue til den nævnte Strækning, og det er derfor ogsaa en ganske ringe Almue, der søger til den nævnte Strækning. Saalænge der ikkun søgte en ganske ringe Almue til den nævnte Strækning, var der ogsaa ikkun liden Føie til at bibeholde Valbergs Postaabneri, men efterat der i de sidste Aar ialfsald til enkelte Tider søger alt flere og flere Fiskere navnlig til Skoffelvigøerne, maa det ansees ussikkert, at der paa Strækningen mellem Henningsvær og Stamsund igjen oprettes et Postaabneri ialfsald for Fisketiden. Da Skoffelvigø antagelig vil være et for Almuen bekvemmere Sted end Valberg, skal jeg tillade mig at foreslaa Postaabneriet oprettet der. Tillige skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa om det ikke med den nuværende Ordning af Dampskibsruuten i Fosoten maatte befindes hensigtsmæssig ere at lade Posten til Borge udgaa fra Henningsvær og befordre over Skoffelvigø, i hvilket Fald Postaabneriet paa sidstnævnte Sted antagelig burde være i Virksomhed det hele Aar, end som nu er Tilfældet, at den først udgaaer fra Valstad.

Den nævnte Strækning mellem Henningsvær og Stamsund er en ganske ringe Almue til den nævnte Strækning, og det er derfor ogsaa en ganske ringe Almue, der søger til den nævnte Strækning. Saalænge der ikkun søgte en ganske ringe Almue til den nævnte Strækning, var der ogsaa ikkun liden Føie til at bibeholde Valbergs Postaabneri, men efterat der i de sidste Aar ialfsald til enkelte Tider søger alt flere og flere Fiskere navnlig til Skoffelvigøerne, maa det ansees ussikkert, at der paa Strækningen mellem Henningsvær og Stamsund igjen oprettes et Postaabneri ialfsald for Fisketiden. Da Skoffelvigø antagelig vil være et for Almuen bekvemmere Sted end Valberg, skal jeg tillade mig at foreslaa Postaabneriet oprettet der. Tillige skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa om det ikke med den nuværende Ordning af Dampskibsruuten i Fosoten maatte befindes hensigtsmæssig ere at lade Posten til Borge udgaa fra Henningsvær og befordre over Skoffelvigø, i hvilket Fald Postaabneriet paa sidstnævnte Sted antagelig burde være i Virksomhed det hele Aar, end som nu er Tilfældet, at den først udgaaer fra Valstad.